

HEY MIS TER DJ

interview **Chantal Janzen** fotografie **Blackberry Stulic** concept **Esmée Geeratz**

Wil je meer
zien van Armin
en Chantal?
Scan deze
pagina voor het
backstagefilmpje.

Jas **Adidas**
ringen **Lyppens**

Privéjets, bodyguards, miljoenen fans, miljoenen euro's... **Dj Armin van Buuren** is een van de groten der aarde in de dancescene. Hij heeft nooit echt rust, maar voor Chantal neemt hij de tijd.

Zie jij jezelf als Armin uit Leiden of als Armin de superster?

‘Armin uit Leiden. Nederland zit heel erg in mij. Maar mijn beroep ook, ook al heb ik lang gezocht naar mijn identiteit. Ik wilde eerst dokter worden, net als mijn vader. In elk geval geen dj. Ik had niet de arrogantie te denken dat er iemand naar mij zou komen luisteren. Pleur op, dacht ik, iedereen kan draaien. Ik realiseerde me dondersgoed dat het maar voor weinigen is weggelegd.’

Het is je toch gelukt.

‘Ik wist nooit wat ik later wilde worden. En eigenlijk weet ik dat nog steeds niet. Ik heb informatica gestudeerd, een rechten-studie afgemaakt, maar ik was een freak, een nerd. In de tijd dat ik naar dj's ging kijken, stonden dj's te draaien en de producers, de mensen die de platen hadden gemaakt, te wachten totdat ze hun *white label*, want zo heet dat, aan die dj mochten geven. De dj was iemand anders dan wie de muziek maakte. Tegenwoordig zijn die twee in elkaar geschoven. Dat is een revolutie geweest, maar dat zien maar weinig mensen. Er is bijna geen dj meer in de top tien van de wereld die niet zelf zijn platen maakt of produceert. Daardoor is het vak van dj zich gaan ontwikkelen, wat superleuk is.’

Wat vind je het leukst aan je werk?

‘Het geeft mij een ontzettende kick om connectie met mijn fans te hebben. Noem het liefde. De emoties die ik voel bij bepaalde muziek, wil ik overbrengen op mijn publiek. Als je muziek echt goed vindt, is het eerste wat je doet naar je geliefde gaan of naar mensen om je heen, en zeggen: ‘Luister nou, moet je horen hoe mooi.’ Dát is de basis van een dj. Luister nou.’

Wanneer heb jij die connectie met je publiek?

‘Drie jaar geleden kwam ik voor het eerst op het *Untold Festival* in Roemenië. Mij was verteld dat er zo'n 10.000 man zou zijn. Ik kwam daar, stond er 62.000 man. Geweldig vond

ik het. Om vijf uur zei de organisator: ‘Er staan nog 55.000 mensen binnen. Draai maar lekker door.’ Ik draaide dat jaar tot zes uur. Vorig jaar tot zeven uur en dit jaar heb ik tot half negen gedraaid. Halverwege de set stond ik te janken op het podium. Dan voel je de passie van het publiek. Er stond één meisje voor het podium dat met haar handen een hartje maakte naar mij en met haar lippen zei: *I love you*. Ze hilde precies bij de platen waarbij ik die emotie ook voel. Op zo'n moment denk ik: dit is het. Hier draait het om. Dan wordt het een levensdoel.’

Voor die mensen ben je hun ster en hun hoop.

‘Het geeft zo'n voldoening om die mensen in de ogen te kijken.’

Heb je ook weleens gedacht: ik stop ermee?

‘Sterker nog: dat denk ik elke week. Omdat ik best een hoge prijs betaal voor dit leven. Het reizen, de jetlags. Kijk maar naar de wallen onder mijn ogen die nu keurig zijn weggewerkt voor de foto.’

Maar je hebt je leven nu toch wat beter ingericht?

‘Beter. Maar als ik heel eerlijk ben en ik kijk naar mezelf in de spiegel, is dat natuurlijk niet zo. Ik ben een vakidoot. Al wordt status of roem steeds minder belangrijk voor me. Dat moet ik eigenlijk niet hardop zeggen, want stiekem wil ik natuurlijk wel weer gewoon de nummer één van de wereld worden. Ik vind de balans gezinsleven en werk heel moeilijk. De keiharde waarheid is dat het een dagelijkse *struggle* is. Niet dat mijn vrouw Erika en ik er dagelijks over vechten. Maar je moet echt elk uur plannen. Ben je het ermee eens? En ook echt de tijd voor elkaar nemen. Het is een wonder dat ze nog bij me is.’

Hahaha! En dat meen je dan ook nog! Nou, dat zou ik nooit durven uitspreken. Wat ik heb bereikt, heb ik aan mijn partner te danken. Dat zeg ik.

‘Nou ja, het is bijna een wonder. Ik denk dat het heel ►

Chantal: Top Airdate, broek Rvdk, jas Tommy Hilfiger, oorbellen Lott. Gioielli
Armin: Pak Opposuits, overhemd Selected Homme

Ik weet niet of ik het leuk vind om een BN'er te zijn. Als dat een titel is tenminste

belangrijk is dat Erika en ik elkaar vertrouwd hebben. En dat we elkaar vrij hebben gelaten in dat vertrouwen.'

Volgens mij ben jij ook heel erg te vertrouwen. Ik heb bij jou niet het idee dat je met iemand anders in bed gaat liggen.

'Ik denk dat je er bij mij banger voor moet zijn dat ik mezelf verlies in het werk en daaraan onderdoor ga. Erika komt me om halfelf 's avonds echt uit de studio trekken. Tijdens vakanties heb ik een paar dagen nodig om te ontspannen. Ik heb ook altijd een woededag. Dan ben ik boos op alles en iedereen en moet ik echt afkicken van de adrenaline. Je staat tijdens je werk toch in een soort vechtmodus.'

Heb je er last van dat je veel weg bent? Een schuldgevoel?

'Ja. Ik heb het gevoel dat ik het opgroeien van mijn zoontje niet heb meegemaakt. Puur door mijn eigen keuzes.'

Hoe ziet je werkweek er dan uit?

'Ik probeer mijn schema zo veel mogelijk aan te passen, zodat ik 's avonds thuis met mijn gezin kan eten. Mijn dochter Fenna is zes, mijn zoon Remy is vier. Ik vind het heel belangrijk om mijn kinderen zelf naar school te brengen. Ook al moet ik daar ijselijk vroeg voor op.'

Jij wordt natuurlijk overal herkend. Vind je het lastig hoe mensen op je reageren?

'Nee, ik vind dat eigenlijk wel leuk. Mijn vrouw heeft er meer last van. Die vindt het niet leuk als we met de kinderen ergens zijn en er komt iemand naar me toe die zegt: 'Mag ik even een foto maken?''

Wat zeg je dan?

'Meestal vind ik het wel goed. Maar als ik met mijn gezin ben, dan zeg ik: 'Sorry, ik ben nu even papa en geen Armin.' Ik heb me daar wel overheen moeten zetten. Voor mij is iedere fan er een. En de reden dat ik hier zit, is dankzij mijn fans. Ik vind

het daarom lastig om met beroemdheid om te gaan. Ik weet niet of ik het leuk vind om een BN'er te zijn, als dat een titel is tenminste. Als ze me dat van tevoren hadden gezegd, dan denk ik dat ik... Tja, dan had ik er anders over gedacht, denk ik.'

Ik heb best vaak dat ik onzichtbaar wil zijn. Dat ik het uit wil zetten, die bekendheid. Heb jij dat ook?

'Ja, heel vaak. Ik zou weleens in een grote winkel uren willen slenteren en gewoon alles uit een rek grissen. Bij mij is het altijd weer: ben jij Armin van Buuren? Het is zo raar dat mensen die vraag stellen.'

Ik zeg dan: stel je voor dat ik het ben, hoe raar is dat dan?

'Zeg jij dat weleens? Hahaha! Dat is wel een goeie!'

Voel je je thuis in de dancewereld?

'Nee, ik heb me daar nooit thuis gevoeld. Ik heb nooit drugs gebruikt, ben nooit aan de xtc geweest, heb nooit geblowd. Wat ik heb gedaan, is echt geen rock-'n-roll. Ik was altijd meer bezig met de muziek. Ik heb lang gedacht dat ik debiel was omdat ik dancemuziek te gek vond. 'Je moet een pilletje nemen,' werd er gezegd, 'dan klinkt het helemaal te gek.' Dan dacht ik: ik vind het zonder pilletje al heel vet.'

Is er veel jaloezie onder dj's?

'Nee. Ik heb onlangs met Hardwell in de Amsterdam Arena gedraaid. Hij is het gezicht van een jongere generatie en wij hebben respect voor elkaar. Dat voel je door de hele dj-scene heen. Vroeger was ik van het ellebogenwerk. Ik wilde de beste zijn. Al zal ik nooit slecht lullen over iemand, het gevecht is altijd binnen de ring. Maar evengoed: ik wilde wel de beste zijn. Dat zie ik nu ook terug in al die jonge jongens. Dat hoort ook bij de leeftijd.'

Praat je hierover met de nieuwe generatie dj's?

'Ik maak me serieus zorgen over een hele hoop dj's die jonger zijn dan ik. Ik zie de negatieve kanten van het ►

Chantal: Jurk **Elisabetta Franchi**, laarzen **Guess**,
zonnebril **Fendi**
Armin: blazer **Asos**,
overhemd **Selected Homme**,
jeans **Kings of India**,
zonnebril **G-Star**,
horloge privébezit

Jas **Adidas**

het is nogal wat
om die wereld
te kunnen
dragen: op zo'n
podium te staan,
in een privéjet
rond te vliegen

Alle dj's dromen van succes.
Dan probeer je er alles aan te
doen om dat vast te houden

dj-bestaan. Zo'n Avicii; ik denk dat hij de nieuwe Mozart van de dance is. Die jongen is door omstandigheden helemaal de vernieling in geholpen. Hij moest stoppen, anders was het misschien wel kantje boord geweest. En ik denk dat het wachten is op de dag dat dat een keer bij een dj gebeurt. Alle dj's dromen van succes. En als zoiets je overkomt, dan probeer je er alles aan te doen om dat vast te houden. Eigenlijk zijn we allemaal volslagen idioten. Continu die privéjets in. Het heeft niets met een normale werkweek te maken. Je pleegt roofbouw op jezelf, je hebt totaal geen sociaal leven meer.'

Maar als je negentien bent, ben je nog jong, heb je geen kinderen of sociale verplichtingen. Mag het dan nog wel?

'Oeh. Hoe zeg ik dit nou netjes zonder dat ik mezelf in de vingers snij?'

Je kunt alles teruglezen.

'Bij veel dj's die ik spreek, denk ik: die moet hiervoor uitkijken, en die moet juist daarvoor uitkijken. Het is nogal wat om die wereld te kunnen dragen: op zo'n podium te staan, in een privéjet naar de volgende bestemming te vliegen. Het is niet normaal. Het is een soort parallelwereld geworden.'

Is het te vergelijken met de wereld van een topvoetballer? Qua geld en glamour?

'Ik heb het niet over geld. Het is de continue druk waaraan je blootstaat. De druk die je jezelf oplegt. De permanente staat van jetlag waarin je zit. Nooit echt rust hebben, dus je nooit echt goed kunnen focussen op je volgende project of op de vraag: wat wil ik?'

En het grote genieten?

'Nou, dat kan ik wel. De laatste tijd steeds beter. Maar ik kan op een zaterdagavond op de bank zitten naast Erika, en dan ben ik gewoon depressief. Down. 'Sorry schat, ik heb het weer,' zeg ik dan. En dan moet zij lachen en schuift ze een glas

wijn naar me toe, en dan gaat het weer. Ik ben verslaafd aan de kick van het optreden.'

Ben je ook weleens jaloers op die jongere generatie?

'Als je alles hebt bereikt in je leven – je bent de nummer één dj van de wereld, reist in privéjets de wereld over, krijgt geld als water – dan zou je denken: nu ben je toch echt gelukkig? Maar dat was ik niet toen ik nummer één was, gek genoeg. Ik was niet ongelukkig, maar ik ben nu veel gelukkiger.'

Waar ligt dat dan aan?

'Ik ben ouder geworden. Het kan me wat minder schelen wat mensen van me vinden. Ik heb jarenlang geworsteld met kritiek van anderen; ik las alles wat er over me gezegd en geschreven werd. Daar scherm ik me nu meer voor af. En ik probeer te genieten van het moment zelf. Ik wil alleen nog maar dingen doen die ik leuk vind. Voor mij is dat belangrijker dan het succes dat ik ermee behaal.'

Vanaf welke leeftijd had je dat?

'Vanaf mijn 33ste, denk ik. De geboorte van mijn kinderen heeft er absoluut aan bijgedragen. 'Ik ga mijn best voor je doen,' zeg ik nu tegen mijn fans. Maar ik kan niet iedereen gelukkig maken, hoe graag ik dat ook wil.'

Een van de eerste dingen die ik tegen een jongere generatie zeg, is: flikker je laptop de deur uit. Niet lezen wat ze over je schrijven.

'Het mooiste wat je kunt worden in het leven, is jezelf. Mijn moeder zegt altijd: elke dag word je een beetje meer wakker. Vroeger dacht ik: ja, tot je achttiende. Maar het gaat door tot je doodgaat. Elke dag ga je meer van jezelf, je omgeving en het leven begrijpen.'

Dat is wel iets van jouw leeftijd. Die jonge mensen zijn daar niet mee bezig.

'Nee, dat klopt.'

Wat ga je doen als je niet meer geboekt wordt? ▶

Nee, ik ben met Oud en Nieuw niet bij mijn vrouw. Al zeventien jaar niet, we vinden er geen reet aan

‘Financieel is er niet meer zo veel te vrezen. Creatief gezien weet ik dat ik altijd op muziek kan terugvallen. Dat is het fijne van mijn fans, ik weet dat ik een vaste fanbase heb, hier in Nederland en ook daarbuiten – die mij altijd zal volgen. Al ga ik heel andere muziek maken. Dat geeft mij een veilig gevoel, ik kan altijd terug naar die basis. En stiekem ben ik ook bezig met andere dingen. Maar ik zal nooit stoppen met draaien. Alhoewel, zeg nooit nooit.’

Wat doe je als je niks te doen hebt?

‘Ik ben eigenlijk heel lui. Ik kan rustig twaalf uur op de bank liggen *bingen*. Stiekem ben ik een enorme fan van science-fictiongames. Maar ik doe het niet meer, want ik ben er te oud voor.’

Te oud? Dat weet toch niemand? Dat zit je toch gewoon lekker thuis te doen?

‘Nee, ik kan het niet meer. En als ik thuis ben, wil ik ook echt met de kinderen zijn, dan wil ik elke seconde opzuigen. Samen met Erika kijken we ‘s avonds een filmpje of tv. Dan ga ik echt niet zitten gamen. Dat kan niet. Lezen vind ik ook fijn, en ik luister veel muziek.’

Je 41ste verjaardag komt eraan: op eerste kerstdag ben je jarig. Hoe ga je dat vieren?

‘41 vind ik een niks-leeftijd. Maar het is kerst en op eerste kerstdag ben ik altijd thuis.’

En met oudjaar?

‘Oud en Nieuw vind ik nooit zo veel aan. Dit jaar hang ik dan in de lucht tussen Arizona en Denver.’

Alleen?

‘Nee, met mijn crew.’

Niet met je vrouw en kinderen?

‘Nee, ik ben met Oud en Nieuw niet bij mijn vrouw. Dat ben ik al zeventien jaar niet meer, omdat we er allebei geen reet

aan vinden. Mijn gezin vliegt een dag later mijn kant op. We zijn bezig om een minivakantie te plannen.’

Ik was met kerst nooit thuis. Dan zat ik in het theater. Het kerstdiner at ik in de artiestenfoyer.

‘Heb je je daar niet eenzaam gevoeld?’

Daarom ben ik er op een gegeven moment mee gestopt. De laatste jaren kan ik prima nee zeggen. Maar dat komt ook doordat mijn zoontje ouder wordt en ik graag met hem ben met kerst.

‘Ik heb altijd mijn momentjes met Fenna. Dan sneakt ze haar kamer uit en komt ze tussen ons in liggen. En klinkt dat stemmetje in mijn oor: ‘Papa, wanneer kom je nou écht een keer thuis? Je bent altijd maar weg.’

‘Papa moet werken, schat.’

‘Kom je mij dan wel kusjes geven als je thuiskomt?’

Nou, dan moet ik echt mijn tranen tegenhouden.’

Deze krijg ik weleens te horen: ‘Je was wel thuis, maar ik had niks aan je.’

‘Hahaha!’ •

Armin van Buuren (40) groeide op in Koudekerk aan den Rijn, onder de rook van Leiden. Op zijn veertiende maakte hij voor het eerst muziek. Toen hij tijdens zijn rechtenstudie een bijbaantje had in een discotheek, ging het balletje rollen. Hij begon in 2001 met zijn radioprogramma *A State of Trance* en werd al snel daarna gevraagd te draaien op grote feesten. Inmiddels is zijn radioprogramma wereldwijd te horen op ruim honderd radiozenders. In 2007 werd Armin door het Britse *DJ Magazine* uitgeroepen tot beste dj van de wereld, en dat bleef hij de jaren daarna. Als eerste dj ter wereld kreeg hij die titel vier jaar op rij. Dit jaar werd hij op ADE verkozen tot derde beste dj van de wereld. Ondertussen regent het prijzen. En euro’s, want Armin is nog steeds een van de best betaalde dj’s ter wereld. Hij heeft tientallen singles en albums op zijn naam staan en treedt nog steeds op grote festivals op. Armin trouwde in 2009 met Erika, samen hebben ze dochter Fenna (6) en zoon Remy (4).

tekst Alice Binnendijk, styling Armin Rachelle Elbertse @ Schreuw om stijl!, styling Chantal Esmée Geeratz, visagie Armin Jacqueline Hoogendijk @ Geen Bluf, visagie Chantal Leeco van Zadelhoff, assistentfotografie Pauline Wiersma, assistentstyling Iris Hurenkamp, met dank aan Monitor Audio Nederland

Jas Adidas,
ringen Lyppens